

SVEA HOVRÄTT
Mark- och miljööverdomstolen
Rotel 0614

DOM
2013-02-05
Stockholm

Mål nr
F 6085-12

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Östersunds tingsrätts, mark- och miljödomstolen, dom 2012-06-08 i mål nr F 1244-11,
se bilaga A

KLAGANDE

D P

MOTPARTER

1. B A

2. L A

3. B A

4. B-M A

5. U A

6. B A

7. G I A

8. G A

Dok.Id 1055038

Postadress
Box 2290
103 17 Stockholm

Besöksadress
Birger Jarls Torg 16

Telefon
08-561 670 00
08-561 675 50

E-post: svea.avd6@dom.se
www.svea.se

Telefax
08-561 675 59

Expeditionstid
måndag – fredag
09:00-15:00

9. J A

10. E E B

11. P B K B

12. A B

13. E B

14. D D

15. M D

16. Y E

17. B-Å E

18. S E

19. L E-F

20. S F

21. A F

22. I M F

23. P F

24. T F

25. B M H

26. E H

27. H H

28. K H

29. H J

30. B-A L

31. T L

32. E L

33. E L

34. J L

35. L L

36. P L

37. S L

38. Å L

39. A L

40. K L

41. G L

42. M L

43. C L-S

44. J L-S

45. A L

46. M L

47. S L

48. N M

49. C N

50. Norrflugans Fiskeklubb

51. G N

52. L-G N

53. T O

54. K O-S

55. A P

56. E P-N

57. M P-N

58. P M R-

59. B R

60. Rösten-Kilsbo Vägsamfällighet

61. M S

62. E B S

63. P S

64. C S

65. M S

66. M S

67. B C S

68. M S

69. M M C S

70. Söderhamns kommun

71. S S

72. K B T

73. U T

74. G M U

75. P V

76. Å K W

77. M W

78. L C W

SAKEN

Förrättning enligt anläggningslagen avseende omprövning av X i
Söderhamns kommun

MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLENS DOMSLUT

Mark- och miljööverdomstolen ändrar Lantmäteriets beslut den 13 december 2010 i ärende nr X071300 endast på följande sätt. Mark- och miljööverdomstolen upphäver Lantmäteriets beslut om möjlighet för styrelsen för Rösten-Kilsbo vägsamfällighet att besluta om ändring av andelstal, s. 4, i aktbilaga BE till Lantmäteriets beslut, såvitt avser punkten ”Då antalet hushåll som använder en fastighet ändras stadigvarande. En och samma fastighet får belastas av högst två hushåll”.

YRKANDEN M.M. I MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLEN

D P har, så som han får förstås, yrkat att Mark- och miljööverdomstolen ändrar mark- och miljödomstolens dom enligt följande.

D P har yrkat ändring av andelstalen i X. Han har vidare yrkat ändring av stadgarna för vägsamfälligheten samt att båtnadsområdet för gemensamhetsanläggningen ska utvidgas så att all kommunal mark som nås via gemensamhetsanläggningens vägar ska ingå i båtnadsområdet.

A B har medgett yrkandena.

B A, M S genom K S, B T, G N,
L-G N, F P, A P, G, E
H, H H, T L, K O-S, E B, B
S, L A, A, B A B-M A, M
W, K H, B H, D D och M D
(B A m.fl.) har bestritt ändring.

UTVECKLING AV TALAN I MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLEN

D P har, utöver det han anfört hos mark- och miljödomstolen, huvudsakligen tillagt följande.

Anledning finns att pröva domstolens tolkning av 15 § anläggningslagen och tonkilometermetoden. Zonindelningen och maximering till två hushåll per fastighet har inte medgetts. Några problem med att avgöra antalet hushåll per fastighet har inte visats. Påståendet i domen om Röstebors användande av gemensamhetsanläggningens väg för att nå båtplatser m.m. som motiv till nedsatt transporttal saknar stöd. Varierande VA-standard saknar betydelse då fastigheterna ska bedömas individuellt. Väglängdsberäkningen är vidare felaktigt återgiven. Rätt är att fram till 1,5 km räkna varje påbörjad 0,5 km men att från 1,5 km till 2 km avstå från tillägg. Från 2 km till 2,9 km, räknas vidare bara 2 km utan tillägg. Området ligger knappt 2,5

km från Söderhamn. Enligt tonkilometermetoden förutsätts att all skogsmark med nytta av gemensamhetsanläggningen ges den längsta väglängden i andelstalsberäkningen. Avvisandet av hans yrkande om ändring av stadgarna är självmotsägande. Han ifrågasätter om K S verkliga företrädare Y.

B A m.fl. har anfört i huvudsak följande.

Överklagandet är ofullständigt och skrivet på ett sätt som man inte kan förstå innebörden av eller syftet med. Hänvisningar bör ske till innehållet i angivna paragrafer och inte bara till ett paragrafnummer. Redovisning av vilka delar som strider mot svensk lag saknas.

MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLENS DOMSKÄL

Mark- och miljööverdomstolen konstaterar inledningsvis att K S är gift med M S, som finns angiven som part hos både Lantmäteriet och mark- och miljödomstolen. Mark- och miljööverdomstolen uppfattar det så att K S har yttrat sig å M Ss vägnar.

Andelstal bestäms enligt 15 § anläggningslagen (1973:1149) för varje fastighet som deltar i gemensamhetsanläggningen efter vad som är skäligt med hänsyn främst till den nytta fastigheten har av anläggningen. Enligt 24 a § anläggningslagen kan Lantmäteriet i anläggningsbeslutet bestämma att styrelsen för en samfällighetsförening får besluta om ändring av andelstal på grund av att en fastighets användningssätt ändras stadigvarande.

Lantmäteriet har beslutat att styrelsen för Rösten-Kilsbo vägsamfällighet ska få besluta om ändring av andelstal bl.a. då antalet hushåll som använder en fastighet ändras stadigvarande och att en och samma fastighet får belastas av högst två hushåll. Detta har D P invänt mot. Frågan är om Lantmäteriets beslut i denna del är förenligt med de möjligheter till delegation som alltså följer av 24 a § anläggningslagen.

Lantmäteriet ska kunna meddela föreskrifter om att en styrelse i en samfällighetsförening får besluta om ändring av andelstalen om det vid inrättandet av förrättningen eller omprövningsförrättningen går att förutse vissa ändringar av stadigvarande natur i fastighetens användningssätt som ska påverka andelstalet. Lantmäteriet beslutar då vilket andelstal som ska tillämpas när förhållandena ändras på visst sätt, och styrelsens befogenheter inskränker sig till att konstatera att förhållandena har ändrats på det sättet. Beslutet måste alltså vara mycket tydligt (jfr. prop. 1996/97:92 s. 96). När styrelsen sedan fattat beslut kan detta beslut inte överklagas utan endast angripas genom klandertalan. Detta talar för en försiktig tillämpning av 24 a § anläggningslagen, vilket även framgår av Lantmäteriets handbok, Anläggningslagen 2012-01-10.

Det nu aktuella Lantmäteribeslutet om att styrelsen får besluta om ändring av andelstalen är formulerat så att samfällighetens styrelse får besluta om ändring av andelstalan när antalet hushåll som använder en fastighet ändras stadigvarande. I beslutet anges också att en fastighet får belastas av högst två hushåll. Enligt Mark- och miljööverdomstolens mening innebär denna skrivning att det inte klart och tydligt framgår under vilka omständigheter styrelsen har rätt att besluta om ändring av andelstalen. Begreppet ”hushåll” kan inte anses ha ett så entydigt innehåll att det skulle vara lätt för styrelsen att konstatera att ändrade förhållande inträtt och att därför förutsättningar för ändring av andelstalen föreligger. Även formuleringen om att en fastighet får belastas av högst två hushåll lämnar utrymme för tolkning och skulle kunna innebära möjligheter till en utjämning av kostnadsfördelningen som inte är förenlig med principen om att andelstal ska bestämmas främst med hänsyn till den nytta en fastighet har av anläggningen. Mark- och miljööverdomstolen finner mot denna bakgrund att Lantmäteriets beslut om att samfällighetens styrelse ska få besluta om ändrade andelstal inte är förenligt med anläggningslagen och att beslutet därför ska upphävas i den delen.

I de övriga delar som D P överklagat mark- och miljödomstolens dom finner Mark- och miljööverdomstolen inte att det finns skäl för ändring. Mark- och miljödomstolens dom ska därför stå fast i dessa delar.

Mark- och miljööverdomstolen tillåter att domen får överklagas.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga B

Överklagande senast 2013-02-26

I avgörandet har deltagit hovrättslagmannen Lars Dirke, tekniska rådet Cecilia Undén, hovrättsrådet Åsa Marklund Andersson samt t.f. hovrättsassessorn Anna Hempel, referent. Domen är enhällig.

Föredragande har varit föredraganden Linda Ålander.

ÖSTERSUNDS TINGSRÄTT
Mark- och miljödomstolen

DOM
2012-06-08
meddelad i
Östersund

Mål nr F 1244-11

KLAGANDE

D P

MOTPARTER

Se särskild förteckning, **bilaga 1**

ÖVERKLAGAT BESLUT

Lantmäteriets beslut den 13 december 2010 och 3 mars 2011 i ärende nr X071300, se **bilaga 2 och 3**.

SAKEN

Förrättning enligt anläggningslagen avseende omprövning av X i Söderhamns kommun

DOMSLUT

1. Mark- och miljödomstolen undanröjer Lantmäteriets omprövningsbeslut i av den 3 mars 2011.
2. Mark- och miljödomstolen avslår överklagan av andelstalsbeslutet.
3. Mark- och miljödomstolen upphäver bestämmelserna i anläggningsbeslutet av den 27 september 1999 för X enligt aktbilaga BE1 s. 3 i förrättningen om att anläggningssamfälligheten får rätt att besluta att utdebitering ska uppgå till ett visst lägsta belopp och rätten att ta ut transportavgift för främmande trafik.
4. Mark- och miljödomstolen avvisar överklagan med yrkandet om ändring i 1999 års stadgar för Rösten-Kilsbo vägsamfällighet.
5. Mark- och miljödomstolen avslår överklagan med yrkandet om att båtadsområdet för X ska ändras.

Dok.Id 155770

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 708 831 28 Östersund	Storgatan 6	063-15 06 00	063-15 06 88	måndag – fredag 08:00-16:00
		E-post: mmd.ostersund@dom.se		

BAKGRUND

Söderhamns kommun genom kultur- och samhällsutvecklingsförvaltningen ansökte om förrättningar enligt anläggningslagen (AL) för att inrätta gemensamhetsanläggningar för vägar inom bl.a. Norrfjärden. Lantmäteriet (LM) handlade förrättningen inom Norrfjärden som en omprövning av gemensamhetsanläggningen X som förvaltas av Rösten-Kilsbo vägsamfällighet (vägsamfälligheten). Efter ett förrättningssammanträde meddelade LM besluten i förrättningen den 13 december 2010. Omprövningen innebar att ytterligare vägar och fastigheter togs med i X och att deltagarna i gemensamhetsanläggningen fick nya andelstal. I anläggningsbeslutet föreskrivs att vissa vägsträckor ska rustas upp. Beslutet om vilka som skulle delta i gemensamhetsanläggningen grundade LM på redovisningen av en s.k. båtnadsgräns på förrättningskartan. Beräkningen av andelstalen har skett enligt tonkilometermetoden med transportal i ton gånger väglängd i kilometer, se normer för andelstalsberäkning, **bilaga 4**. Väglängden grundar sig inte på faktiskt utnyttjad väglängd utan på en zonindelning som innebär att deltagarna fått väglängden 0,5 km, 1,0 km, 1,5 km eller 2,0 km beroende på den faktiskt utnyttjande väglängden inom t.ex. avståndsintervallet 0,0 – 0,5 km som ger väglängden 0,5 km i andelstalsberäkningen. För all skogsmark i andelstalsberäkningen har väglängden 2,9 km använts oavsett faktiskt utnyttjad väglängd. XY har fått ett andelstal på 1000 av sammanlagt 105 033 andelar eller 0,95 %. Det andelstalet motsvarar ett årligt bidrag till vägunderhållet för en permanentbostad på 300 – 650 kr/år enligt en uppgift i förrättningsprotokollet, aktbilaga PR2 s. 3.

Förrättningen överklagades av D P den 5 januari 2011 som bl.a. yrkade att andelstalet för hans fastighet XY skulle grunda sig på den faktiskt utnyttjade väglängden 43 meter i stället för 0,5 km enligt den av LM tillämpade zonindelningen. Sedermera erbjöd ordförande i vägsamfälligheten, B A, att XY och XYX skulle få utträda ur gemensamhetsanläggningen. LM upprättade för det ändamålet en överenskommelse som undertecknades av ägaren av XYX, Y E, och företrädare för vägsamfälligheten. D P skrev inte under överenskommelsen. Vägsamfälligheten begärde i en skrivelse rubricerad medgivande/yrkande till LM den 16 februari 2011 att XY och XYX skulle få utträda ur X och att fastigheterna i stället med

stöd av 49 § AL utan ersättning skulle få använda den sträcka av gemensamhetsanläggningens vägar som man måste köra på för att komma till fastigheterna. LM omprövade anläggningsbeslutet av den 13 december 2010 med stöd av 27 § förvaltningslagen (FörvL) och beslutade den 3 mars 2011 i enlighet med vägsamfällighetens yrkande att XY och XYX skulle utträda ur X och att de i stället med stöd av 49 § AL skulle få rätt att använda en viss sträcka på en väg i gemensamhetsanläggningen. I redogörelsen för beslutet om omprövning skriver LM att det överklagande av anläggningsbeslutet från den från den 13 december 2012 som kommit från D P i och med omprövningen inte längre gäller. Omprövningsbeslutet har överklagats av D P.

YRKANDEN M.M.

D P, ägare av XY, har yrkat, som han slutligen preciserat sin talan, på följande ändringar i förrättningen.

1. Omprövningsbeslutet av den 3 mars 2011 ska undanröjas.
2. Ändring av andelstalen i X.
3. Utdebitering ska bara kunna ske enligt andelstalen som fastställs i förrättningen.
4. Ändring av stadgarna för vägsamfälligheten.
5. Båtnadsområdet för gemensamhetsanläggningen ska utvidgas så att all kommunal mark som nås via gemensamhetsanläggningens vägar ska ingå i båtnadsområdet.

B A, Z, m.fl. har motsatt sig ändring av LM:s beslut.

Söderhamns kommun accepterar LM:s beslut.

T L, byggnad på ofri grund på Y, medger D P yrkande om ändring av andelstalen för bostadsfastigheter i X.

Domstolen har handlagt målet med sammanträde.

GRUNDER

D P har till stöd för sin talan anfört i huvudsak följande under respektive punkt enligt ovan.

1. Vägsamfälligheten är inte sakägare i förrättningen och har inte rätt att överklaga besluten. Överklagan från vägsamfälligheten kom till LM den 16 februari 2011 och överklagandetiden löpte ut den 10 januari 2010. När vägsamfällighetens överklagan kom till LM, borde handlingarna i förrättningen sedan länge ha överlämnats till fastighetsdomstolen pga. hans överklagan. När förrättningshandlingarna överlämnats till högre instans kan LM inte ompröva beslut.

Väsentlighetsvillkoret enligt 5 § AL är uppfyllt för att ansluta XY och XYX till X.

2. Andelstalet för hans fastighet XY ska beräknas på grundval av den faktiskt utnyttjade vägsträckan 43 meter i stället för 500 meter som LM gjort i sin andelstalsberäkning med zonindelning. För fastigheter som ligger 1 000 meter från vägens början och fram till vägens slut ska verklig körsträcka användas i andelstalsberäkningen i stället för vägsträckan enligt LM:s zonindelning.

I anläggningsbeslutet från 1999 för X upptas flera fritidsbostäder som intensivt utnyttjade. Sedan 1999 har flera bostadsfastigheter tillkommit längs vägarna och flera fastigheter har blivit permanentbostäder. VA-standarden i området har höjts genom att Mamre Baggsundet ekonomisk förening bildats för att tillhandahålla kommunalt vatten i inre Norrfjärden där Kilsbo ligger. Kommunen kräver genom beslut att fastigheter med kommunalt vatten ska ha kommunalt avlopp. Fastigheter anslutna till vattensystemet faller därför inom klassen intensivt utnyttjande i enlighet med Lantmäteriets rekommendation för tonkilometermetoden, dnr 401/2010-2015, avseende tätortsnära fritidsbebyggelse med vanligtvis hög VA-standard och vägstandard. Samtliga fritidsfastigheter med enskilt vatten eller avlopp eller anslutna till Mamre Baggsundet ekonomisk förening med eller utan godkänt avlopp ska ges transporttalet 1 400 ton i andelstalsberäkningen.

I andelstalsberäkningen ska inte antalet hushåll begränsas till två som i LM:s beräkning.

Våtmarken väster om XYX har hållits öppen med stöd av allmänna medel. För att hålla området öppet används våtmarksgrävare och fräs. Maskinerna måste köras fram till våtmarken på gemensamhetsanläggningens väg. Den trafiken borde tas med i andelstalsberäkningen.

LM har inte följt Lantmäteriets underlag för tillämpningen av tonkilometermetoden i andelstalberäkningen och andelstalsbeslutet uppfyller inte villkoren i 15 § AL. Beslutet medför att andelstalet för hans fastighet blir för högt jämfört med andra fastigheter som får för lågt andelstal.

3. I beskrivningen för anläggningsbeslutet för omprövningen av X år 2010 anges att i övrigt gäller anläggningsbeslutet från 1999 (akt 2182-99/86). Det innebär att anläggningssamfälligheten kan besluta om en lägsta utdebitering utöver vad som kommer av en fastighets andelstal. Anläggningssamfälligheten kan också ta ut transportavgift för främmande trafik utöver andelstalet.

Dessa bestämmelser följer inte Lantmäteriets underlag för tillämpningen av tonkilometermetoden och strider mot 15 § AL. De ska därför inte längre gälla för X.

4. Vägsamfällighetens stadgar från 1999 strider i vissa delar mot representationens syfte och urholkar det demokratiska innehållet. De strider därmed mot lag om förvaltning av samfälligheter och dessa paragrafer ska därför upphävas.
5. I båtadsområdet för gemensamhetsanläggningen ingår inte all kommunal mark med nytta av den. Kommunen får därmed ett för litet andelstal, vilket ökar andelstalet för hans fastighet. Beslutet om båtadsområdets gränser uppfyller inte villkoren 15 § AL. All kommunal mark som har nytta av vägarna i gemensamhetsanläggningen ska ingå i båtadsområdet.

B A m.fl. har till stöd för sin inställning anfört bl.a. följande. Alla deltagare i gemensamhetsanläggningen ska behandlas lika och inga undantag ska medges. Genom att en zonindelning används för vägsträckan i andelstalsberäkningen utjämnas kostnaderna mellan deltagarna i gemensamhetsanläggningen. VA-standardarden varierar mellan fastigheterna. Det går inte att fortlöpande kontrollera den och ha den som grund för bostadsfastigheternas transporttal. Det räcker med att skilja mellan fritidsbostäder och permanentbostäder och ha ett andelstal för respektive kategori. Andelstalsberäkningen bör grunda sig på högst två hushåll per fastighet.

T L har uppgivet att våtmarken på kommunens fastighet Y väster om XYX har skötts av Utsiktsvägens intresseförening. Föreningen kommer förmodligen inte att få mer pengar till skötseln, vilket innebär att transporterna för skötseln av den kommer att upphöra.

DOMSKÄL

1. Omprövningsbeslutet

Enligt 27 § FörvL kan en myndighet som meddelat ett beslut som första instans ompröva det och meddela ett nytt beslut som upphäver eller ändrar det tidigare felaktiga beslutet. Beslutet ska vara uppenbart oriktigt pga. nya omständigheter eller av någon annan anledning för att det ska få ändras. För att ett beslut ska få ändras krävs också att det kan ske snabbt och enkelt och utan att det blir till nackdel för någon enskild part. Frågan om omprövningen kan ske helt på myndighetens eget initiativ, men den kan väckas av någon annan också. Det är myndigheten som avgör om omprövningen ska ske eller inte. Det krävs ingen överklagan för att omprövning ska få ske.

Reglerna om omprövning tar huvudsakligen sikte på enklare beslutsprocesser. Det framstår ibland som mindre lämpligt att en myndighet som meddelar ett beslut av judiciell natur omprövar detta. Sådana beslut bör i princip vara lika orubbliga som domstolarnas domar sedan de vunnit laga kraft (prop. 1985/86 s. 79). Beslut i en lantmäteriförrättning är av judiciell natur och i en sådan föreligger det ofta ett fler-

partsförhållande, d.v.s. en omprövning kommer beröra flera parter. Begränsningen i möjligheten ompröva beslut i flerpartsärenden undantar många förrättningsbeslut från omprövningen.

Det omprövningsbeslut LM fattat om att låta två fastigheter utgå ur en gemensamhetsanläggning påverkar uppenbart flera parter och kan vara till nackdel en enskild part. Beslutet strider därför mot 27 § FörvL och ska därför undanröjas.

2. Andelstalsbeslutet

Domstolen har att pröva om andelstalen i gemensamhetsanläggningen är skäliga och därmed uppfyller kraven i 15 § AL. Andelstal för utförande av gemensamhetsanläggningen ska fastställas även om anläggningen är utförd. Andelstal i utförande ska bestämmas främst utifrån den nytta fastigheten har av anläggningen. För driften av anläggningen ska också andelstal fastställas. Andelstal i driften ska bestämmas främst med hänsyn till den omfattning i vilken fastigheten beräknas använda anläggningen. När det gäller vägar används ofta samma andelstal för att fördela kostnaderna för utförande och drift.

Genom den zonindelning LM gjort för att bestämma vägsträckan i andelstalsberäkningen tas indirekt hänsyn till att många fastigheter närmast allmän väg använder gemensamhetsanläggningens väg även norrut för att nå Norrfjärden med dess båtplatser m.m.

I LM:s underlag för tillämpningen tonkilometermetoden från 2010 rekommenderas att det bara i undantagsfall bör göras undantag från schablonvärdena för transporttal för fritidsbostäder. De rekommenderade transporttalen vid lågt utnyttjande är 350 ton/år, vid normalt utnyttjande 700 ton/år och vid intensivt utnyttjande 1 400 ton/år. Bland deltagarna i gemensamhetsanläggningen finns det troligen fritidsbostäder inom alla tre kategorierna. Med hänsyn till att väg- och VA-standarderna varierar inom området samt att området ligger 7 – 8 km från Söderhamn finns det skäl för att avvika från de rekommenderade schablonvärdena och genomgående använda samma transporttal på 1 000 ton för samtliga fritidsbostäder inom båtadsområdet för gemensamhetsanläggningen. Erfarenhetsmässigt är det sällan det finns bostäder

för fler än två hushåll på fastigheterna inom ett område som domineras av fritidsbostäder. För att förenkla uppföljningen av andelstalen i framtiden och utjämna kostnadsfördelningen bland deltagarna i gemensamhetsanläggningen finns det därför skäl för att begränsa antalet hushåll på fastigheterna till högst två i andelstalsberäkningen. För all skogsmark inom båtnadsområdet för gemensamhetsanläggningen har väglängden 2,9 km använts i andelstalsberäkningen, trots att den faktiskt utnyttjande väglängden för stora skogsarealer är betydligt kortare. Även om mer av kommunens skogsmark borde tagits med i andelstalsberäkningen, ger den i beräkningen använda väglängden ett rimligt andelstal för kommunens skogsmark som har nytta av gemensamhetsanläggningen. I den bedömningen ingår också transporterna för att sköta våtmarken som ligger på kommunens fastighet Y1 väster om XYX.

Sammantaget finner domstolen att de grunder LM använt i andelstalsberäkningen ger skäliga andelstal och att de uppfyller villkoren i 15 § AL. Överklagan av andelstalsbeslutet ska därför avslås.

3. Ändring i anläggningsbeslutet från 1999

I X finns bara en sektion. Bestämmelsen i 2010 års anläggningsbeslut om att anläggningsbeslutet från 1999 bara ska gälla för vissa vägar, får ändå anses innebära att de bestämmelser som finns om utdebitering av kostnader i 1999 års beslut gäller för hela gemensamhetsanläggningen. När anläggningsbeslutet från 1999 omprövas bör frågan få väckas om vilka bestämmelser i det beslutet som ska fortsätta gälla.

Bestämmelsen i 1999 års anläggningsbeslut om att anläggningssamfälligheten får besluta om att utdebitering ska uppgå till visst lägsta belopp saknar stöd i AL. Bestämmelsen ska därför upphävas.

I 1999 års anläggningsbeslut finns en bestämmelse om att anläggningssamfälligheten har rätt att ta ut transportavgift för främmande trafik som inte räknats in i underlaget till de beslutade andelstalen. Den bestämmelsen är överflödigt, eftersom det finns en generell bestämmelse i 48 § AL om att en fastighet som deltar i en gemen-

samhetsanläggning som avser väg tillfälligt använder anläggningen i väsentligt större omfattning än som får anses svara mot fastighetens andelstal för driftskostnader, är fastighetens ägare skyldig att till samfälligheten utge skälig ersättning för de kostnader som uppkommer till följd av ändrad användning. Bestämmelsen ska därför upphävas.

4. Ändring i 1999 års stadgar för Rösten-Kilsbo vägsamfällighet

Stadgarna för en vägsamfällighet antas och ändras av dess medlemmar. Domstolen kan inte pröva och ändra stadgarna inom ramen för ett fastighetsmål. Överklagan i denna del ska därför avvisas.

5. Båtnadsområdet

LM har inte fattat något beslut om hur båtnadsområdet för X ska utformas och begreppet båtnadsområde finns inte AL. Redovisningen av båtnadsområde i en anläggningsförrättning ska närmast ses som ett sätt att åskådliggöra vilka fastigheter eller andra objekt som har nytta av gemensamhetsanläggningen och som ska delta i den. Vilka som ska delta i gemensamhetsanläggningen framgår av anläggningsbeslutet och andelstalen framgår av det beslutet eller ett särskilt andelstalsbeslut. Överklagan av båtnadsområdet ska därför avslås.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga 5 (DV 427)

Överklagande senast den 29 juni 2012. Prövningstillstånd krävs.

På mark- och miljödomstolens vägnar

Lars-Göran Benmarker

I domstolens avgörande har deltagit rådmannen Lars-Göran Benmarker, ordförande, och tekniska rådet Mats Andersson samt de särskilda ledamöterna Gunnar Ericsson och Sten-Olof Schärdin.